Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES REGULA (EK) Nr. 539/2001

(2001. gada 15. marts),

ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas

(OV L 81, 21.3.2001., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Regula (EK) Nr. 2414/2001 (2001. gada 7. decembris)	L 327	1	12.12.2001.
►**M2**	Padomes regula (EK) Nr. 453/2003 (2003. gada 6. marts)	L 69	10	13.3.2003.
►**M3**	Padomes Regula (EK) Nr. 851/2005 (2005. gada 2. jūnijs)	L 141	3	4.6.2005.
►**M4**	Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembrī)	L 363	1	20.12.2006.
►**M5**	Padomes Regula (EK) Nr. 1932/2006 (2006. gada 21. decembris)	L 405	23	30.12.2006.
►**M6**	Padomes Regula (EK) Nr. 1244/2009 (2009. gada 30. novembris)	L 336	1	18.12.2009.
►**M7**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1091/2010 (2010. gada 24. novembris)	L 329	1	14.12.2010.
►**M8**	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1211/2010 (2010. gada 15. decembris)	L 339	6	22.12.2010.

Grozīta ar:

►**A1**	Aktas par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā	L 236	33	23.9.2003.

Labota ar:

►**C1** Kļūdu labojums, OV L 29, 3.2.2007., 10. lpp. (1932/2006)

▼B

PADOMES REGULA (EK) Nr. 539/2001

(2001. gada 15. marts),

ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([2]),

tā kā:

(1) Saskaņā ar Līguma 62. panta 2. punkta b) apakšpunktu Padomei ir jāpieņem noteikumi par uzturēšanās vīzām trīs mēnešus ilgākais, un šajā sakarā tai ir jāparedz saraksts, kurā uzskaitītas trešās valstis, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī tās trešās valstis, kuru pilsoņi ir atbrīvoti no šīs prasības. 61. pantā šie saraksti pieskaitīti pie papildu pasākumiem, kas tieši saistīti ar personu brīvu pārvietošanos brīvības, drošības un tiesiskuma telpā.

(2) Šī regula izriet no Šengenas *acquis* saskaņā ar protokolu, kas to iekļauj Eiropas Savienības struktūrā, kas še turpmāk saukts par "Šengenas protokolu". Tā neietekmē dalībvalstu pienākumus, kas izriet no šā *acquis*, kā definēts A pielikumā Padomes Lēmumam 1999/435/EK (1999. gada 20. maijs) par Šengenas *acquis* definīciju, lai atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma un Līguma par Eiropas Savienību attiecīgajiem noteikumiem noteiktu tiesisko bāzi visām normām un lēmumiem, kas veido Šengenas *acquis* ([3]).

(3) Šī regula attīsta tos noteikumus, attiecībā uz kuriem ar Šengenas protokolu tika atļauta ciešāka sadarbība un kuri atbilst jomai, kas minēta 1. panta B punktā Padomes Lēmumā 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē ([4]).

([1]) OV C 177 E, 27.6.2000., 66. lpp.
([2]) Atzinums sniegts 2000. gada 5. jūlijā (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*).
([3]) OV L 176, 10.7.1999., 1. lpp.
([4]) OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.

▼B

(4) Atbilstoši 1. pantam Protokolā par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam, Īrija un Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā. Tādējādi, neskarot minētā protokola 4. pantu, šīs regulas noteikumus nepiemēro ne Īrijā, ne Apvienotajā Karalistē.

(5) Trešās valstis, kuru pilsoņiem piemēro vīzas prasību, un tās, kas ir atbrīvotas no šīs prasības, katrā atsevišķā gadījumā nosaka, rūpīgi izvērtējot dažādus kritērijus, cita starpā kritērijus attiecībā uz nelegālo imigrāciju, sabiedrisko kārtību un drošību, kā arī uz Eiropas Savienības ārējām attiecībām ar trešajām valstīm, vienlaikus ņemot vērā arī reģionālās vienotības un savstarpības prasības. Ir jāparedz Kopienas mehānisms, kas ļauj īstenot šo savstarpības principu gadījumā, kad viena no II pielikumā norādītajām trešajām valstīm nolemtu vīzas prasību attiecināt uz vienas vai vairāku dalībvalstu pilsoņiem.

(6) Ievērojot Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, vīzas prasība neattiecas uz Islandes, Lihtenšteinas un Norvēģijas pilsoņiem, šīs valstis nav iekļautas sarakstā šīs regulas II pielikumā.

(7) Attiecībā uz bezvalstniekiem un atzītiem bēgļiem, neskarot saistības, kas izriet no starptautiskiem līgumiem, ko parakstījušas dalībvalstis, un jo īpaši saistības, kas izriet no Strasbūrā 1959. gada 20. aprīlī parakstītā Eiropas līguma par bēgļu vīzu atcelšanu, lēmums par vīzas prasību vai atbrīvojumu ir jāpieņem pēc tās trešās valsts, kur šīs personas dzīvo un kura izdevusi viņu ceļošanas dokumentus. Tomēr, ņemot vērā atšķirības valsts tiesību aktos, kas piemērojami bezvalstniekiem un atzītiem bēgļiem, dalībvalstis var noteikt, vai šo kategoriju personām piemēro vīzas prasību gadījumā, kad trešā valsts, kur šīs personas dzīvo un kura izdevusi viņu ceļošanas dokumentus, ir trešā valsts, kuras pilsoņi ir atbrīvoti no vīzas prasības.

(8) Īpašos gadījumos, kad speciāli vīzu noteikumi ir pamatoti, dalībvalstis dažu kategoriju personas var atbrīvot no vīzu prasības vai, gluži pretēji, attiecināt to uz šīm personām, jo īpaši saskaņā ar starptautiskām tiesībām vai tradīciju.

(9) Lai nodrošinātu atklātu šīs sistēmas pārvaldību un attiecīgo personu informētību, dalībvalstīm ir pienākums paziņot pārējām dalībvalstīm un Komisijai pasākumus, ko tās pieņem atbilstoši šai regulai. Šo pašu iemeslu dēļ minētā informācija ir arī jāpublicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

(10) Nosacījumi, kas reglamentē ieceļošanu dalībvalstu teritorijā vai vīzu izdošanu, neiespaido noteikumus, kas pašlaik regulē ceļošanas dokumentu derīguma atzīšanu.

▼B

(11) Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kas paziņots Līguma 5. pantā, regula, ar kuru tiek uzskaitītas trešās valstis, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī tās trešās valstis, kuru pilsoņi ir atbrīvoti no šīs prasības, ir ļoti vajadzīgs un piemērots pasākums, lai nodrošinātu kopīgo vīzu noteikumu efektīvu darbību.

▼M1

(12) Šī regula paredz pilnīgu saskaņošanu attiecībā uz trešām valstīm, kuru pilsoņiem jābūt vīzai, lai šķērsotu dalībvalstu ārējās robežas, kā arī tām trešām valstīm, kuru pilsoņi no šīs prasības ir atbrīvoti,

▼B

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Šīs regulas I pielikuma sarakstā minēto trešo valstu pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzai.

▼M5
▼C1

Neskarot prasības, kas izriet no Eiropas Līguma par vīzu atcelšanu bēgļiem, kurš parakstīts Strasbūrā 1959. gada 20. aprīlī, uz atzītiem bēgļiem un bezvalstniekiem attiecas prasība, ka, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, viņiem ir jābūt vīzai, ja trešā valsts, kurā viņi pastāvīgi dzīvo un kura viņiem izdevusi ceļošanas dokumentu, ir kāda no šīs regulas I pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm.

▼B

2. ►M1 Šīs regulas II pielikuma sarakstā minēto trešo valstu pilsoņi ir atbrīvoti no 1. punktā paredzētās prasības gadījumā, kad kopējais uzturēšanās laiks nav ilgāks par trim mēnešiem. ◄

▼M5
▼C1

Tāpat no vīzu prasības atbrīvo:

— šīs regulas I pielikumā uzskaitīto trešo valstu pilsoņus, kuri ir to vietējās pierobežas satiksmes atļauju turētāji, ko dalībvalstis izdevušas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1931/2006, ar ko nosaka vietējās pierobežas satiksmes noteikumus pie dalībvalstu ārējām sauszemes robežām un ar ko groza Šengenas Konvencijas noteikumus ([1]), ja minētie turētāji izmanto savas tiesības atbilstīgi vietējās pierobežas satiksmes režīmu,

— skolēnus, kas ir šīs regulas I pielikumā uzskaitīto trešo valstu pilsoņi, kas pastāvīgi dzīvo dalībvalstī, kura piemēro Padomes Lēmumu 94/795/TI (1994. gada 30. novembris) par kopīgu rīcību, ko Padome, pamatojoties uz K3. panta 2. punkta b) apakšpunktu Līgumā par Eiropas Savienību, pieņēmusi attiecībā uz ceļošanas iespējām skolēniem no trešām valstīm, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji ([2]), un kas piedalās kādas skolas ekskursijā kā skolēnu grupas dalībnieki attiecīgās skolas skolotāja pavadībā,

([1]) OV L 405, 30.12.2006., 1. lpp.
([2]) OV L 327, 19.12.1994., 1. lpp.

▼C1

— atzītus bēgļus, bezvalstniekus un citas personas, kam nav nevienas valsts pilsonības, kas pastāvīgi dzīvo kādā dalībvalstī un kas ir šīs dalībvalsts izdota ceļošanas dokumenta turētāji.

▼B

3. Tādu jaunu trešo valstu pilsoņi, kuras iepriekš bijušas daļa no valstīm, kas minētas I un II pielikuma sarakstos, attiecīgi piemēro 1. un 2. punkta noteikumus līdz brīdim, kad Padome pieņem pretēju lēmumu saskaņā ar procedūru, kas paredzēta attiecīgajā Līguma noteikumā.

▼M3

4. Ja kāda no II pielikuma sarakstā minētajām trešām valstīm attiecībā uz kādas dalībvalsts pilsoņiem nosaka vīzu prasību, piemēro šādus noteikumus:

a) 90 dienās no šādas ieviešanas vai paziņojuma par to attiecīgā dalībvalsts par to rakstiski paziņo Padomei un Komisijai; paziņojumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā. Paziņojumā norāda attiecīgā pasākuma ieviešanas datumu, kā arī attiecīgos ceļošanas dokumentu un vīzu veidus.

Ja trešā valsts nolemj atcelt vīzu prasību pirms minētā termiņa beigām, paziņojums nav vajadzīgs;

b) tūlīt pēc minētā paziņojuma publicēšanas un saziņā ar attiecīgo dalībvalsti Komisija veic pasākumus ar attiecīgās trešās valsts iestādēm, lai atjaunotu bezvīzu ieceļošanu;

c) 90 dienās pēc minētā paziņojuma publicēšanas Komisija saziņā ar attiecīgo dalībvalsti sniedz ziņojumu Padomei. Ziņojumam var pievienot priekšlikumu, ar ko paredz vīzu prasības pagaidu atjaunošanu attiecībā uz konkrētās trešās valsts pilsoņiem. Komisija var sniegt šo priekšlikumu arī pēc tam, kad Padome ir apspriedusies par minēto ziņojumu. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu trīs mēnešos pieņem lēmumu par šo priekšlikumu;

d) Komisija, ja uzskata to par vajadzīgu, var bez iepriekšēja ziņojuma iesniegt c) apakšpunktā minēto priekšlikumu par vīzu prasības pagaidu atjaunošanu attiecībā uz konkrētās trešās valsts pilsoņiem. Uz šādu priekšlikumu attiecas c) apakšpunktā paredzētā procedūra. Attiecīgā dalībvalsts var norādīt, vai tā vēlas, lai Komisija atturas no vīzu prasības pagaidu atjaunošanas bez iepriekšēja ziņojuma;

e) šā punkta c) un d) apakšpunktā minētā procedūra neskar Komisijas tiesības iesniegt priekšlikumu grozīt šo regulu, lai attiecīgo trešo valsti pārceltu uz I pielikumu. Ja ir pieņemts lēmums par c) un d) apakšpunktā minēto pagaidu pasākumu, priekšlikumu grozīt šo regulu Komisija iesniedz vēlākais deviņus mēnešus pēc pagaidu pasākuma stāšanās spēkā. Šādā priekšlikumā iekļauj arī noteikumus par to pagaidu pasākumu atcelšanu, kas varētu būt ieviesti saskaņā ar c) un d) apakšpunktā minētajām procedūrām. Pa to laiku Komisija turpinās pūliņus, lai mudinātu attiecīgās trešās valsts iestādes atjaunot bezvīzu ieceļošanu attiecīgās dalībvalsts pilsoņiem;

▼M3

f) ja attiecīgā trešā valsts atceļ vīzu prasību, dalībvalsts par to tūlīt paziņo Padomei un Komisijai. Paziņojumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā. Visus pagaidu pasākumus, kas paredzēti saskaņā ar d) apakšpunktu, izbeidz septiņas dienas pēc publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī*. Ja attiecīgā trešā valsts ir ieviesusi vīzu prasību attiecībā uz divu vai vairāku dalībvalstu pilsoņiem, pagaidu pasākumus izbeidz tikai pēc pēdējās publikācijas.

5. Tikmēr, kamēr saistībā ar atbrīvojumu no vīzām kāda no II pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm attiecībā uz kādu no dalībvalstīm turpina nepiemērot savstarpības principu, Komisija līdz katra pāra gada 1. jūlijam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par savstarpības principa nepiemērošanas situāciju un vajadzības gadījumā iesniedz atbilstīgus priekšlikumus.

▼B

2. pants

Šajā regulā vīza ir kādas dalībvalsts izdota atļauja vai kādas dalībvalsts pieņemts lēmums, kas prasīts:

— lai kopā ilgākais trīs mēnešus, kā paredzēts, ieceļotu minētajā dalībvalstī vai vairākās dalībvalstīs,

— sakarā ar tranzītu, šķērsojot minēto dalībvalsti vai vairākas dalībvalstis, izņemot tranzītu lidostās.

▼M5
▼C1

▼B

4. pants

1. Dalībvalstis var paredzēt izņēmumus 1. panta 1. punktā paredzētajā vīzas prasībā vai atbrīvojumu no 1. panta 2. punktā paredzētās vīzas prasības attiecībā uz:

▼M5
▼C1

a) diplomātisko pasu, dienesta/oficiālo pasu vai īpašo pasu turētājiem saskaņā ar vienu no procedūrām, kas noteiktas 1. panta 1. punktā un 2. panta 1. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 789/2001 (2001. gada 24. aprīlis), ar ko Padomei rezervē izpildu pilnvaras attiecībā uz dažiem sīki izstrādātiem noteikumiem un praktiskām procedūrām vīzu pieteikumu izskatīšanā ([1]);

▼B

b) civilām gaisa vai jūras transporta apkalpēm;

c) lidojuma apkalpēm, ārkārtas vai glābšanas reisu pavadoņiem vai citiem palīgiem katastrofas vai nelaimes gadījumā;

d) civilām kuģu apkalpēm, kas kuģo starptautiskos ūdeņos;

([1]) OV L 116, 26.4.2001., 2. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2004/927/EK (OV L 396, 31.12.2004., 45. lpp.).

▼B

e) tādu caurlaižu turētājiem, ko savām amatpersonām izdevušas starptautiskas starpvaldību organizācijas.

▼M5
▼C1

2. Dalībvalsts var atbrīvot no vīzu prasības:

a) skolēnus, kas ir kādas I pielikumā uzskaitītās trešās valsts pilsoņi, kas pastāvīgi dzīvo kādā no II pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm vai arī Šveicē vai Lihtenšteinā un kas piedalās kādas skolas ekskursijā kā skolēnu grupas dalībnieki attiecīgās skolas skolotāja pavadībā;

b) atzītus bēgļus un bezvalstniekus, ja trešā valsts, kurā viņi pastāvīgi dzīvo un kura viņiem ir izdevusi ceļošanas dokumentu, ir kāda no II pielikumā uzskaitītajām trešām valstīm;

c) bruņoto spēku personālu, kas ceļo saistībā ar NATO vai programmu "Partnerattiecības mieram" un kam ir personu un uzdevumu apliecinoši dokumenti, kuri paredzēti 1951. gada 19. jūnija Ziemeļatlantijas līguma organizācijas dalībvalstu nolīgumā par to bruņoto spēku statusu.

▼B

3. Dalībvalstis var paredzēt izņēmumus atbrīvojumā no vīzas prasības, kas paredzēts 1. panta 2. punktā, attiecībā uz personām, kas savas uzturēšanās laikā veic algotu darbu.

5. pants

1. Desmit dienu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā dalībvalstis paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai pasākumus, ko veikušas atbilstoši 3. panta otrajam ievilkumam un 4. pantam. Visus šo pasākumu papildu grozījumus tāpat paziņo piecu darba dienu laikā.

2. Komisija publicē atbilstoši 1. punktam paziņotos pasākumus *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*, lai informētu.

6. pants

Šī regula neiespaido dalībvalstu kompetenci attiecībā uz valstu un teritoriālu vienību, kā arī uz to iestāžu izdotu pasu, ceļošanas un personu apliecinošu dokumentu atzīšanu.

7. pants

1. Padomes Regulu (EK) Nr. 574/1999 ([1]) aizstāj ar šo regulu.

2. Kopīgās konsulārās instrukcijas (KKI) un Kopīgās rokasgrāmatas (KR) galīgo variantu atbilstoši Šengenas Izpildu komitejas 1999. gada 28. aprīļa Lēmumam (SCH/Com-ex(99) 13) groza šādi:

1. KKI I daļas 1. pielikuma virsrakstu un KR I daļas 5. pielikuma virsrakstu aizstāj ar šādu tekstu:

"Kopīgais saraksts, kur uzskaitītas trešās valstis, kuru pilsoņiem piemēro vīzas prasību, kas noteikta ar Regulu (EK) Nr. 539/2001";

([1]) OV L 72, 18.3.1999., 2. lpp.

▼B

2. KKI I daļas 1. pielikuma sarakstu un KR I daļas 5. pielikuma sarakstu aizstāj ar šīs regulas I pielikuma sarakstu;

3. KKI II daļas 1. pielikuma virsrakstu, kā arī KR II daļas 5. pielikuma virsrakstu aizstāj ar šādu tekstu:

"Kopīgais saraksts, kur uzskaitītas trešās valstis, kuru pilsoņi ir atbrīvoti no vīzas prasības, kas noteikta ar Regulu (EK) Nr. 539/2001";

4. KKI II daļas 1. pielikuma sarakstu un KR II daļas 5. pielikuma sarakstu aizstāj ar šīs regulas II pielikuma sarakstu;

5. KKI 1. pielikuma III daļa un KR 5. pielikuma III daļa tiek svītrota.

3. Šengenas Izpildu komitejas 1997. gada 15. decembra Lēmums (SCH/Com–ex(97)32) un 1998. gada 16. decembra Lēmums (SCH/-Com–ex(98)53, rev.2) tiek atcelts.

▼M1

8. pants

Šī regula stājas spēkā 20. dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

▼B

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu.

▼B

I PIELIKUMS

Kopīgais saraksts, kas minēts 1. panta 1. punktā

1. VALSTIS

Afganistāna

▼M7

_____

▼B

Alžīrija

Angola

▼M5
▼C1

_____

▼B

Armēnija

Azerbaidžāna

▼M5
▼C1

_____

▼B

Bahreina

Bangladeša

▼M5
▼C1

_____

▼B

Baltkrievija

Beliza

Benina

Birma/Mjanma

Butāna

▼M5
▼C1

Bolīvija

▼M7

_____

▼B

Botsvāna

Burkinafaso

Burundi

Kambodža

Kamerūna

Kaboverde

Centrālāfrikas Republika

Čada

Ķīna

Kolumbija

Kongo

Ziloņkaula Krasts

Kuba

▼B

Kongo Demokrātiskā Republika

Džibutija

Dominika

Dominikānas Republika

▼M5
▼C1

Timorleste

▼M2

Ekvadoru

▼B

Ēģipte

Ekvatoriālā Gvineja

Eritreja

Etiopija

Fidži

▼M6

_____

▼B

Gabona

Gambija

Gruzija

Gana

Grenāda

Gvineja

Gvineja-Bisava

Gviāna

Haiti

Indija

Indonēzija

Irāna

Irāka

Jamaika

Jordānija

Kazahstāna

Kenija

Kiribati

Kuveita

Kirgizstāna

Laosa

Libāna

Lesoto

▼B

Libērija

Lībija

Madagaskara

Malāvija

Maldīvija

Mali

Māršala salas

Mauritānija

▼M5
▼C1

_____

▼M6

_____

▼B

Mikronēzija

Moldova

Mongolija

Maroka

Mozambika

Namībija

Nauru

Nepāla

Nigēra

Nigērija

Ziemeļkoreja

▼M8

_____

▼B

Omāna

Pakistāna

Palau

Papua-Jaungvineja

Peru

Filipīnas

Katara

Krievija

Ruanda

▼M5
▼C1

_____

▼B

Sentlūsija

Sentvinsenta un Grenadīnas

Santome un Prinsipi

Saūda Arābija

▼B

Senegāla

▼M5
▼C1

_____

▼M6

_____

▼B

Sjerraleone

Zālamana salas

Somālija

Dienvidāfrika

Šrilanka

Sudāna

Surinama

Svazilenda

Sīrija

Tadžikistāna

Tanzānija

Taizeme

Komoru salas

Togo

Tonga

Trinidāda un Tobāgo

Tunisija

Turcija

Turkmenistāna

Tuvalu

Uganda

Ukraina

Apvienotie Arābu Emirāti

Uzbekistāna

Vanuatu

Vjetnama

▼M5
▼C1

Samoa

▼B

Jemena

Zambija

Zimbabve

▼B

2. ADMINISTRATĪVI TERITORIĀLAS VIENĪBAS, KO VISMAZ VIENA DALĪBVALSTS NEATZĪST PAR VALSTĪM

▼M2

_____

▼B

Palestīnas pašpārvalde

▼M8

_____

▼M6

Kosova, kā noteikts Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes 1999. gada 10. jūnija Rezolūcijā 1244

▼M5
▼C1

3. LIELBRITĀNIJAS PILSOŅI, KAS NAV LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀS KARALISTES VALSTSPIEDERĪGIE KOPIENAS TIESĪBU NOZĪMĒ

Lielbritānijas aizjūras teritoriju pilsoņi, kam nav uzturēšanās tiesību Lielbritānijā

Lielbritānijas aizjūras pilsoņi

Lielbritānijas pavalstnieki, kam nav uzturēšanās tiesību Lielbritānijā

Lielbritānijas aizsargātas personas

▼B

II PIELIKUMS

Kopīgais saraksts, kas minēts 1. panta 2. punktā

1. VALSTIS.

▼M7

Albānija (1)

▼B

Andora

▼M5
▼C1

Antigva un Barbuda (2)

▼B

Argentīna

Austrālija

▼M5
▼C1

Bahamu salas (2)

Barbadosa (2)

▼M6

Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika (3)

▼M5

_____

▼M7

Bosnija un Hercegovina (1)

▼B

Brazīlija

▼M5
▼C1

Bruneja Darusalama

▼M4

_____

▼B

Kanāda

Čīle

Kostarika

Horvātija

▼A1

_____

▼M2

_____

▼A1

_____

▼B

Gvatemala

Vatikāns

Hondurasa

▼A1

_____

(1) Šo atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi biometrisko pasu turētājiem.
(2) Atbrīvojumu no vīzu prasības piemēros no dienas, kad stājas spēkā ar Eiropas Kopienu noslēgts nolīgums par atbrīvojumu no vīzu prasības.
(3) Šo atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi biometrisko pasu turētājiem.

▼B

Izraēla

Japāna

▼A1

_____

▼B

Malaizija

▼A1

_____

▼M5
▼C1

Maurīcija (1)

▼B

Meksika

▼M6

Melnkalne (2)

▼B

Monako

Jaunzēlande

Nikaragva

Panama

Paragvaja

▼A1

_____

▼M4

_____

▼B

Salvadora

Sanmarīno

▼M5
▼C1

Seišelu salas (1)

Sentkitsa un Nevisa (1)

▼M6

Serbija (izņemot īpašās Koordinācijas direkcijas (serbu valodā *Koordinaciona uprava*) izdoto Serbijas pasu turētājus) (2)

▼B

Singapūra

▼A1

_____

▼B

Dienvidkoreja

▼M2

_____

▼B

Amerikas Savienotās Valstis

Urugvaja

Venecuēla

(1) Atbrīvojumu no vīzu prasības piemēros no dienas, kad stājas spēkā ar Eiropas Kopienu noslēgts nolīgums par atbrīvojumu no vīzu prasības.
(2) Šo atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi biometrisko pasu turētājiem.

▼B

2. ĶĪNAS TAUTAS REPUBLIKAS ĪPAŠĀS PĀRVALDES APGABALI

Honkongas īpašās pārvaldes apgabals (1)

Makao īpašās pārvaldes apgabals (2)

▼M5
▼C1

3. LIELBRITĀNIJAS PILSOŅI, KAS NAV LIELBRITĀNIJAS UN ZIEMEĻĪRIJAS APVIENOTĀS KARALISTES VALSTSPIEDERĪGIE KOPIENAS TIESĪBU NOZĪMĒ

Lielbritānijas (aizjūras teritoriju) pilsoņi

▼M8

4. ADMINISTRATĪVI TERITORIĀLAS VIENĪBAS, KO VISMAZ VIENA DALĪBVALSTS NEATZĪST PAR VALSTĪM:

Taivāna (3)

(1) Atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi Honkongas īpašās pārvaldes apgabala pases turētājiem.

(2) Atbrīvojumu no vīzas prasības piemēro vienīgi *Região Administrativa Especial de Macau* pases turētājiem.

(3) Atbrīvojums no vīzu prasības piemērojams vienīgi tādu Taivānas izsniegto pasu turētājiem, kurās norādīts personas apliecības numurs.